

שיחת השבוע

יש חדש

■ כינוסים של אחדות

הרבי מליובאוויטש קרא לקיים בשבת זו, ערב ראש חודש סיוון, כינוסים של אחדות ישראל בשעת המנחה, ובהם לעורר את נקודת האחדות, כשם שעם ישראל התאחד ביום הזה "כאיש אחד בלב אחד". רצוי לקיים את הכינוסים מתוך סעודה, המקרבת את הלבבות.

■ להיערך לקראת הילדים

צעירי חב"ד ושלוחי חב"ד קוראים לגבאי בתי הכנסת להזמין את הילדים והילדות לקריאת עשרת הדיברות, ולקבל שקיות הפתעה וכרטיסי השתתפות בהגרלת הענק של מבצע 'שבועות 10'. זאת עלפי קריאת הרבי מליובאוויטש להביא את כל הילדים, ובכלל זה התינוקות, למעמד קריאת עשרת הדיברות בחג השבועות, הערבים לקיום התורה. פרטים מלאים והרשמה באתר חב"ד ישראל.

■ השלמת הספר התשיעי

הוועד לכתיבת ספר התורה של ילדי ישראל מודיע כי הרישום לספר התורה התשיעי של ילדי ישראל עומד לקראת סיום, וחסרים כ-14 אלף נרשמים בלבד. מחירה של אות - דולר אחד בלבד. כל ילד מקבל תעודה נאה ובה מצוינת הפרשה שבה האות שלו. הרישום באתר kidstorah.org.

עכשיו קל ופשוט להאטרם
מעגל המופצים

היכנסו לאתר chabadisrael.co.il, ותקבלו תמורת סכום סמלי את העלוניו מידי שבוע ותוכלו להיות ממזכי הרבים.

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
18:54	19:10	19:02	19:10	19:06	19:48
20:10	20:12	20:13	20:10	20:04	20:54

פרקי אבות פרק ו

שבת ישראל,
קדם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

המולד: היום, שבת קודש, 6 אחה"צ, 2 דקות ו-15 חלקים
ראש חודש סיוון: ביום הראשון

אבל עצם המהות היהודית אינה תלויה במעשינו ובאורח מחשבנתנו.

אתה יהודי לא בגלל מה שאתה מאמין, חושב, מדבר או עושה. אתה יהודי כי זה מה שאתה - מפני שאתה יהודי. כי זו המהות הפנימית והאמיתית שלך.

מי שנולד יהודי (או התגייר כהלכה) - הוא יהודי בעצם מהותו. עצם היותו יהודי אינו תלוי במה שהוא חושב, מרגיש, מדבר ועושה, אלא במהותו הפנימית. לכן לעולם אין יהודי יכול להינתק מיהדותו, שכן האדם אינו יכול להחליף את מהותו הפנימית.

יהודי נשאר מחובר בטבורו לברית הנצחית של הר סיני (ציור: יוסי רוזנשטיין)

יהודי עלול חלילה להתנהג בדרך זרה ליהדות, ואז יש לפנינו יהודי שמתנהג שלא כראוי - אבל יהודי! גם מי שפורק מעליו עול תורה ומצוות נשאר מחובר בטבורו לברית הנצחית שכרת הקב"ה עם עם ישראל במעמד הר סיני. הוא נשאר יהודי, מפני שבצמצם מהותו הוא חלק מ'ממלכת כוהנים וגוי קדוש'. דווקא משום כך התורה קוראת לו לשוב אליה, שכן הוא נשאר תמיד מחובר לתורה.

לעולם נישאר יהודים

זה הבסיס שמאחד את כולנו. אנחנו יכולים לריב ולהתווכח, להיאבק ולהילחם - ועדיין נישאר יהודים, אחים. גם אם לא נגיע להסכמה, ואפילו אם כל אחד חושב על זולתו את הדברים הקשים ביותר, בכל-זאת יהודים הננו.

זה הדבר הגדול שהתחולל במעמד הר סיני - הברית הבלתי-ניתנת לערעור בין הקב"ה ובין כל בני העם היהודי לדורותיהם. הברית הזאת היא מקור אחדותנו וסוד כוחנו.

מה באמת מאחד אותנו

בלי הבסיס הזה אפשר באמת לתהות אם אנחנו עם אחד או אוסף של בני-אדם, שבטים ותרבויות, שאין ביניהם דבר משותף

מ ה יכול לאחד את כל בני העם היהודי, עם כל השוני שקיים ביניהם בארצות המוצא, בתרבות, באורחות החיים ובהשקפות העולם?

השבוע, לפני שלושת-אלפים שלוש מאות ושלושים ושמנה שנים, אירע אירוע יחיד במינו בעם היהודי. זה היה בראש חודש סיוון, כאשר עם ישראל חנה לרגלי הר סיני, לקראת קבלת התורה. התורה מתארת זאת במילים: "וַיְבֹאוּ מִדְבַּר סִינִי, וַיִּחַנוּ בְּמִדְבָּר, וַיִּחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר. 'וַיִּחַן' - לשון יחיד. חז"ל מפרשים שזו הייתה הפעם היחידה שהעם כולו התלכד "כאיש אחד בלב אחד".

בסיפור הזה טמון מסר עמוק. אחדות אמיתית בעם ישראל יכולה להתקיים אך ורק על בסיס התורה שניתנה בהר סיני. בלי הבסיס הזה אפשר באמת לתהות אם אנחנו עם אחד או אוסף של בני-אדם, שבטים ותרבויות, שאין ביניהם דבר משותף.

זה מה שאתה

זהות היהודית ייחודית לנו, ואין לה אח ורע בעולם. אין זו זהות לאומית, גזעית או שבטית. הזהות היהודית נובעת מהברית שבזרע העולם כרת עימנו כשעמדנו לרגלי הר סיני וקיבלנו את התורה. באותו מעמד נקבע לנו הייעוד "ממלכת כהנים וגוי קדוש".

חשוב להבין לעומק את משמעות הזהות היהודית. יש המתרגמים את המושג 'יהודי' למערכת של אמונות, מעשים והתנהגויות, ומכאן שמי שאינו ממלא את הדרישות האלה "הוא לא יהודי בשבילי". אכן, היותו יהודי מחייב אותנו להאמין בעיקרי האמונה היהודית ולהתנהג על-פי דרך החיים שהתורה הבורא בעבור העם היהודי;

שולחן שבת

מעובד על-פי שיחותיו של
הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

אין דבר סתמי בבית היהודי

פרשתנו נפתחת בציווי הקב"ה לפקוד את בני ישראל: "תפקדו אתם לצבאתם, אתה ואהרן. ואתכם יהיו איש איש למטה, איש ראש לבית אבותיו הוא". לכאורה מפקד אוכלוסין הוא דבר שקיים בכל קבוצה או מדינה, שמדי פעם בפעם עושים בהם מפקד אוכלוסין.

פעולת הספירה עניינה איסוף נתונים יבשים, ומלאכה זו נעשית בדרך כלל בידי עובדים זוטרים. אין להם צורך בידע מקצועי רב, וכל שנדרש הוא לעבור מבית לבית, ולציין את מספר בני הבית ועוד נתונים פשוטים.

מי סופר

ואולם במפקד של בני ישראל ציווה הקב"ה שמשה בכבודו ובעצמו יעשה את הספירה. וזה פלא: משה רבנו, האדם החשוב ביותר בעם ישראל, "משה קיבל תורה מסיני", שהנהיג את בני ישראל ולימד אותם תורה וכו' – נצטוו להניח את כל ענייניו וללכת למנות את בני ישראל, לעבור מאוהל לאוהל ולציין את מספר הנפשות!

ומכיוון שספירת עם שלם היא מטלה שלמעלה מכוחותיו של אדם אחד, ציווה הקב"ה למשה שייקח לו עוזרים: קודם כול אהרן, הכהן הגדול, השני במעלה בעם ישראל, ואחריו הנשיאים, "קרואי העדה", הנקראים לכל דבר חשיבות שבעדה". מדוע דווקא הם צריכים לעשות את הספירה?

חשיבותו של יהודי

אלא שעם ישראל הוא העם הנבחר, שעליו נאמר "אתה בחרתנו מכל העמים", ואי אפשר להפקיד את הספירה בידי סתם אדם – יהיה מי שיהיה – אלא בידי האישים הנכבדים ביותר. זו ספירה שהיא מצווה של הקב"ה, והיא התקיימה כפי שמצווה נעשית – בחגיגות ועם כל הרגש

של הלב. ממילא הראויים ביותר למשימה הם האנשים החשובים ביותר.

כאשר הגישה כלפי יהודי שני ממוקדת בפנימיותו, בחשיבותו בעיני הקב"ה, ובעובדת היותו "חלק אלוה ממעל ממש", נוצרת אחדות בין הסופר והנספר, ובין כל בני ישראל, וכאשר "כולנו כאחד" זוכים ל"ברכנו אבינו".

כל פרט חשוב

כמו בספירה של עם ישראל, כל מכלול החיים של יהודי, גם מה שנראה כ"חולין" או כדבר 'סתמי', הוא בעל משמעות קדושה וכבירה. וכאן הדבר מעלה על נס את מעמדה המיוחד של האם היהודייה, שהיא בעיקר המופקדת על ניהול המשפחה והבית היהודי.

כל תחום בחיי המשפחה איננו סתמי או חסר משמעות, אלא יצוק בו תוכן רוחני נעלה. למשל, חינוך הילדים: ההבדל בין חינוך שנותנת אם יהודייה לחינוך שמעניקה אם לא-יהודייה איננו רק בתכנים שהאימהות מנחילות לילדיהם, אלא העובדה שאלה ילדי ישראל, שכל ענייניהם, בכל הפרטים ופרטי הפרטים, קשורים עם הקב"ה – מולידה שוני מהותי בעצם הגישה אליהם, כי בבית היהודי לכל פרט חשיבות עליונה.

(תורת מנחם תשמ"ה, כרך ד, עמ' 2092)

אמרת השבוע

איש על מחנהו

ליד העיר פרמישלאן התגורר יהודי שחכר מבעל האחוזה המקומי פונדק דרכים, וממנו התפרנס בכבוד. שנה אחת הודיע לו בעל האחוזה שלא יחדש את חוזה החכירה איתו.

נסע האיש אל רבי מאיר מפרמישלאן ושפך לפניו את מר ליבו, על שנותר בלי מקור מחיה. הורה לו רבי מאיר להישאר אצלו לשבת קודש.

בליל שבת, כאשר הרבי שר את הזמר 'כל מקדש שביעי' והגיע למילים "שכרו הרבה מאוד על-פי פועלו, איש על מחנהו ואיש על דגלו", עצר וקרא לעבר הנוכחים: "מה אתם אומרים, האם מאיר'ל משמר שבת כהלכתו?". השיבו כולם: "כן". "אם כן", אמר הצדיק, "הריני גוזר שיהיה 'איש על מחנהו ואיש על דגלו', וכל אחד ואחד יישאר על מקומו בשלוש".

איש לא הבין את פשר דבריו, וגם החוכר עצמו, שהיה איש פשוט, לא הבין. אבל באותה שבת בעל האחוזה התמוטט פתאום והחליט שהדבר בא עליו כעונש על שנישל את החוכר מהפונדק. הוא חידש את החוזה עימו ואף פטר אותו מדמי חכירה לשנה שלמה, ומייד חזר לאיתנו.

מדבר סיני

אש, מים, מדבר

בג' דברים ניתנה התורה: באש, במים ובמדבר (מדבר רבה). שלושה אלה מסמלים לאדם מישראל במה יזכה לקניין התורה. אש: להט והתלהבות הבוערים בלב ישראל בתשוקה לאביהם שבשמיים. מים: קרירות ומתינות, יישוב הדעת וצלילות המחשבה, לחשוב חשבונה של תורה ברוח נכונה ובשכל טוב. מדבר: ויתור על כל התענוגות וחשקי העולם הזה, המונעים את האדם מהשגת השלמות.

(שם משמואל)

סוגים במסירת נפש

התורה ניתנה לישראל כדי שיקיימוה בכל הזמנים ובכל התנאים. באש – כאברהם אבינו שקפץ לתוך כבשן האש למען אמונתו. זו מסירת נפש של יחיד. במים – כנחשון בן-עמינדב, ואחריו כל ישראל, שקפצו לים. מסירת נפש של כל העם. במדבר – מסירת נפש במדבר, כישראל שהלכו אחרי ה' ארבעים שנה במדבר, בארץ לא זרועה.

(רבי מאיר שפירא מליובלין)

הפקר כמדבר

מי שאינו משים עצמו הפקר כמדבר, אינו יכול לקנות את החוכמה והתורה. לקבלת התורה צריך האדם לסלק את 'בעלותו', לבטל עצמו לגמרי, ואז יוכל להתקרב אל התורה הקדושה.

(ישמח ישראל)

מן המעיין

הכנעה ושמחה

"וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד" (במדבר א.). "במדבר סיני" – רמז לאדם שיהיה נכנע ושפל בעיניו כהר סיני, שהקב"ה מאס בהרים הגבוהים ובחר בהר סיני, הנמוך מכולם. אבל חלילה לאדם מלבוא לידי עצבות, המונעת השראת השכינה, שאין השכינה שורה אלא מתוך שמחה הבאה מהרגשת חג ומועד. זהו "באוהל מועד", שאדם יכניס עצמו לאוהלו של מועד.

(רבי אלימלך מליז'נסק)

התורה חודרת

דיבורו יתברך היה במדבר, מקום תוקף הקליפות, כמו שכתוב "נחש שרף ועקרב וצימאון אשר אין מים". זו סגולת התורה הקדושה, שיכולה להתפשט לכל המקומות השפלים ולהיכנס לעמקים ומשם להעלות את כל הבחינות, ואפילו הפחותים מתעלים עלידה.

(רבי נפתלי מרופשיץ)

סור מרע ועשה טוב

"סיני" – רומז לשנאה לענייני העולם, וזו הכנה והקדמה למניין בני ישראל: אחרי 'סור מרע' – כשיש לאדם שנאה לענייני העולם, בא 'עשה טוב' – הוא נמנה עם עדת ישראל.

(הרבי מליובאוויטש)

ללב של חב"ד
ליווי אישי והדרכה למבקרים
באוהל הרבי ובמרכז חב"ד
העולמי 770 בניו יורק

ברוכים הבאים

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל

ש"ק ה'ל מילה פרק ב' א' פרק ג' ב' סדר תפילות כל השנה. הגנו... 'מלך עליונו' ג' נוסח ברכות התפילה (א) ברוך... נוסח הקדוש... ד' אחת באמצע ה' וזהו נוסח כל הברכות האמצעיות. שוב אינו צריך ו' נוסח הדין... נוסח ברכת המזון... איש ב'ה' ז' ה'ל שבת פרק א'	ש"ק ה'ל שמיטה פרק ט"א א' פרק י"ד ב' הלכות הפלגה פרק א' ג' פרק ד' ד' פרק ז' ה' פרק י"ב ו' ה'ל נדרים פרק א'	לוח יומים ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש
---	---	--

לשיעורים ולפרטים נוספים: chabadisrael.co.il/rambam **כ"ט אייר - ו' סיון**

גפן בסד - קולקטיב: בכל ביטוח תחסכו בטוח!

שוק הביטוחים מוצף באינספור הצעות מגוונות, מה שגורם לא פעם לבלבול וכאב ראש עבור מי שרוצים לדאוג לכיסוי ביטוח עבור בריאות המשפחה, החיים והמשכנתא, אבל לא מצליחים להבין במה כדאי לבחור.

גפן קולקטיב מעניקה לכם הזדמנות מיוחדת ומציעה לכם מעטפת ביטוחית עם מגוון פוליסות מקיפות ואיכותיות, במקום אחד ובמחיר מיוחד! מהיום אין צורך להתרוצץ ולהשוות הצעות בין מקומות שונים, אצלנו תקבלו הצעה מושלמת ומתאמת אישית, במחיר הכי טוב שיש.

בכל צעד שתפנה, נותנים לך מענה!

◆ ביטוח קולקטיב בריאות:

קולקטיב משפחתי ייחודי המעניק שקט נפשי עם כיסוי רפואי רחב ואיכותי, במחיר הנמוך ביותר (לערך כשליש מחיר מביטוח מקביל). גישה מהירה למיטב המומחים, בעת הצורך. מימון תרופות מחוץ לסל וניתוחים פרטיים, כיסוי ייעוץ רפואי ועוד מגוון יתרונות שמספרות את רמת הבריאות המשפחתית ומוציאות את השיקול הכלכלי מהמשחק.

◆ ביטוח מחלות קשות:

רשת ביטחון קריטית המהווה עוגן פיננסי למשפחה ומעניקה סכום כסף משמעותי במקרה של מחלה קשה. סכום הכסף מאפשר אורך נשימה והתרחקות מלאה בטיפול הנדרש, מסייע במימון טיפולים מתקדמים ובהתמקדות אך ורק בהחלמה מבלי שהגטל הכלכלי יכריע.

◆ ביטוח משכנתא:

הזולה משמעותית בביטוח החובה בעת רכישת נכס ולקחת משכנתא. מחיר אטרקטיבי שחוסך הון, משאיר את הכסף שלכם בכיס שלכם.

◆ ביטוח חיים:

לדאוג באחריות לאנשים שאתם אוהבים. כיסוי הכרחי המבטיח כי במידה וחלילה יקרה הגרוע מכל, עתיד בני המשפחה יהיה מובטח כלכלית בצורה וודאית.

**צלצלו לבדיקה מהירה
של תיק הביטוחים שלכם**
ותהנו מהצעה משתלמת ומקיפה ביותר!

077-444-7777

גפן קולקטיב
בריאות ופינוסים

מה עניינה של הכרעה? המשמעות האמיתית של הכרעה איננה הצטרפות לדעה אחת, ובכך להגביר את משקלה מול הדעה האחרת; שכן אז נותרה הדעה ההיא כשהייתה, אלא שלא צברה די כוח להתקבל. הכרעה אמיתית משמעותה שה'שלישי' מיישב את שתי הדעות, ומגיע לנקודת אמת גבוהה יותר, המתאימה לכל הדעות.

זה כוחה של התורה – ה' עוז לעמו ייתן, ה' יברך את עמו בשלום': בתחילה יש בתורה דין ודברים, סברות לכאן וסברות לכאן, אך על-ידי תוקף ההחלטה של התורה ('עוז') באים לידי 'שלום'. אחרי ההכרעה,

כל הדעות מסכימות לדעת ההלכה, עד שנעשה שלום אמיתי. כשמגיעים לאמיתה של תורה, מתגלה הנקודה המביאה אחדות אמיתית בין כל הדעות.

הכרעה אמיתית מביאה שלום

שלום. התורה ניתנה לעשות שלום בעולם ולהביאו לידי התגלות האחדות האלוהית בזמן הגאולה. אך הדבר דורש ביאור: הלא גם בתורה עצמה מצאנו ריבוי דעות, ועד שחז"ל אומרים (מדרש תהילים יב,ו): "לא ניתנו דברי תורה חתוכין, אלא כל דבר... מ"ט פנים טהור ומ"ט פנים טמא". אם כן, איך אפשר לומר שדווקא התורה יוצרת את השלום?

הרבי מליובאוויטש מסביר (לקוטי שיחות כך כא, עמ' 108) שהביאור טמון בנתינת התורה בחודש השלישי דווקא. המספר אחת מסמל את קיומה של דעה אחת בלבד. המספר שתיים מייצג פירוד, שתי דעות, הפך האחדות. שלוש מסמל את ההכרעה – "יבוא השלישי ויכריע ביניהם".

סופרים את עצם הנשמה

אלא שלאמיתו של דבר, דווקא בנקודה זו טמונות החיבה והאהבה. כאשר עורכים מפקד אין מונים את כשרונותיהם של בני האדם ואת תכונות נפשם, אלא את הנקודה העצמותית הפנימית השווה בכולם. כל אחד 'שווה' אותו דבר, מפני שמבחינת אותה נקודה עצמותית אכן אין הבדל בין יהודי ליהודי!

אפשר היה לחשוב שאהבת הקב"ה לעם ישראל נובעת מהתכונות המיוחדות של בני ישראל, מהסכמתם לקבל את התורה, ממעשיהם הטובים. אילו זה היה כך, זו הייתה אהבה מותנית, שהרי אהבה כזאת עשויה להתבטל אם יאבדו בני ישראל את תכונותיהם הטובות ויחדלו מלקיים את מצוות ה'.

משום כך ציווה ה' לפקוד את בני ישראל ולהדגיש בכך שהקשר שלו אליהם אינו קשר מותנה, אלא נעוץ בנקודה היהודית העצמותית השווה בכולם.

הציווי של הקב"ה לפקוד את בני ישראל מעורר את השאלה, וכי הקב"ה זקוק למפקד כדי לדעת את המספר? משיב רש"י, שהדבר בא "להודיע חובתן" – לבטא את האהבה והחיבה של הקב"ה לעם ישראל.

כיצד מתבטאת חיבה במפקד? לכאורה זה בדיוק להפך – במפקד אין שום התייחסות למהותו של האדם ולתכונותיו; האדם הפשוט ביותר והאדם הגדול והחכם ביותר נמנים כאחד, וכל אחד מהם אינו 'שווה' יותר מאחד.

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפנסט הישראלי מביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181 | להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חדש! סרום פרוביוטי סבעי לפנים פורמולה מוגנת בפנסט בינלאומי המיקרוביום שלן שוב צעיר (נכשין במחירי השקה לזמן מוגבל. זמין באתר בלבד)

מה עושה את הסרום שלנו ייחודי? צמצום קמטים • תומך בשיקום המיקרוביום של העור מעניק לחות ממושכת וגמישות סבעית • נספג במהירות, מתאים גם לעור רגיש • 100% מרכיבים סבעיים, ללא מים או חומרים סינתטיים

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

מפתח הפרנסה בידי שמיים

סערות מלחמת העולם השנייה לא פסחו גם על היישוב היהודי בארץ ישראל. המצב הכלכלי שמעולם לא היה מזהיר, נעשה קשה יותר ויותר. העוני והמחסור בביתו הצנוע של רבי משה מרדכי בידרמן, האדמו"ר מלעלוב, התעצמו מאוד. בני הבית התקשו להשיג אפילו את המצרכים הבסיסיים ביותר.

יום אחד התכנסו כמה מחסידיו הקרובים של הרבי ושוחחו ביניהם בכאב על מצבו הדחוק של בית הרבי. לבסוף החליטו שאין מנוס: יש לשגר מכתבי בקשה ליהודים נדיבים בארצות הברית, ולבקש מהם לסייע בממנם להחזקת ביתו של האדמו"ר.

בטרם מימשו את החלטתם סיפרו על כך לרבי. הוא האזין לדבריהם רוב קשב ושקע בהרהורים. ופתאום התנער והודיע נחרצות: "אני מסרב בכל תוקף. לא יישלחו מכתבים".

אחד החסידים ביקש

בוהירות להבין את פשר החלטתו של הצדיק. רבי משה מרדכי שתק כמה רגעים ואמר: "בצעירותי, כאשר גרתי בעיר קרקוב שבפולין, שמעתי סיפור מיוחד על רבי פינחס מקוריץ, שהיה מתלמידיו הקרובים של הבעל-שם טוב ומגדולי צדיקי החסידות".

וכך סיפר:

אחרוני מתפללי שחרית כבר סיימו את תפילתם ויצאו לעבודתם. בירכתי בית הכנסת ישב אברך עטוף בטלית, ערימת ספרים הזדקרה על שולחנו, והוא היה שקוע כל-כולו בהם. לא רבים הכירו בטיבו של אברך זה, שעתיד היה להתפרסם לימים כרבי פינחס מקוריץ.

פתאום נשמעו מבחוץ קולות ויכוח סוערים. הקולות קרבו והלכו לבית הכנסת. הדלת נפתחה,

ושני יהודים בלתי-מוכרים נכנסו פנימה, נסערים ונורגשים. הם פילסו את צעדיהם בין ספסלי העץ, ופניהם היו מועדות אל אותו אברך.

"שלום עליכם", פנו אל רבי פינחס. "שמענו שכבודו דיין ישר והגון. באנו לבקש ממנו שהיה בורר בסכסוך שבינינו".

השניים סיפרו כי קנו יחד קרקע בעיירה סמוכה, וכעת פרץ ביניהם סכסוך על דרך חלוקתה של התוצרת החקלאית שהניבה הקרקע.

"רצוננו שכבודו יכריע הכרעה ברורה כיצד יתחלקו הרווחים בינינו. אנו מוכנים לשלם תמורת הבוררות חמש-מאות זהובים, ובלבד שהספק בינינו יוכרע באחת ובבירור".

זה היה סכום עתק. רבי פינחס שקל את הדברים ואחרי מחשבה השיב לאורחיו כי הוא מוכן לקבל עליו את תפקיד הבורר.

"אם כן, הבה נשמע את טענותיכם", ניגש ישירות לעניין.

"רבנו", קראו השניים כאחד, "אי-אפשר לדון

מימין: האדמו"ר מלעלוב. משמאל: אוהל הציון של רבי פינחס מקוריץ (צילום: 'אבהיל צדיקים')

**הרבנית לא יכלה לעצור
את תמיהתה. "מדוע דחית
את הצעת הבוררות!?",
הזדעקה, "והלוא בסכום
הזה יכולנו להציל את
הבית מחרפת רעב!"**

כאן, בבית המדרש, בעניין סבוך כליכך. לשם כך עליו לבוא עימנו לעיירה שבה מצויה הקרקע, לשמוע את העדויות והטענות ולקבל את התמונה המלאה, שכן אינה דומה שמיעה לראייה".

"כך אתם אומרים?", הגיב רבי פינחס. "אם עליי לנסוע לשם כך, אצטרך לשקול את העניין שנית. חזרו אליי מחר".

בינתיים הגיעה השמועה על הצעת הבוררות לביתו של רבי פינחס. שכר הבוררות היה יכול לשנות את מצבה הכלכלי של המשפחה מן הקצה אל הקצה. סוף-סוף יוכלו לפרוע חובות ולהיחלץ מעט מהעוני השרוי בביתם.

למוחרת בבוקר התייצבו שני הסוחרים לפני רבי פינחס. "החלטתי שאינני יכול לקבל עליי את הבוררות", בישר לסוחרים המאוכזבים. השניים יצאו לחפש בורר אחר.

צערה של הרבנית היה גדול. היא לא יכלה לעצור את תמיהתה כאשר בעלה שב הביתה לעת ערב. "מדוע דחית את הצעת הבוררות!?", הזדעקה, "והלוא בסכום הזה יכולנו להציל את הבית מחרפת רעב!".

רבי פינחס הביט בה ואמר: "חכמינו זיכרונם לברכה מלמדים אותנו שיש כמה 'מפתחות' שנמצאים רק בידי של הקב"ה, ואינם נמסרים בידי שליח. אחד מהם הוא מפתח הפרנסה. אם הפרנסה בידי שמיים, היא יכולה להגיע גם עד כאן, לקוריץ. אם צריך לשם כך לטרוח בנסיעות ארוכות ומפרכות, זה אות וסימן משמיים שהבוררות הזאת לא נועדה בעבורי".

אלא שלמוחרת ציפתה להם הפתעה גדולה. שני הסוחרים חזרו לבית המדרש. "חיפשנו דיין אחר ולא מצאנו אדם ששנינו נוכל לסמוך עליו באמת. החלטנו לקבל את הכרעתכם גם בלי שתבואו לראות את הקרקע", הודיעו הסוחרים.

כעת הסכים רבי פינחס לקבל את הבוררות. הוא שמע את טענותיהם, פסק את הדין והשניים שילמו את הסכום במלואו. רוחה באה לביתו.

כאן סיים רבי משה מרדכי את סיפורו ואמר לחסידיו:

"כשהעליתם את ההצעה לשגר מכתבים לחוץ לארץ, עלה לנגד עיניי הסיפור הזה ולקחו. עשיתי חשבון שהמכתבים יגיעו ליעדם רק בעוד חודש; עד שהנדיבים יחליטו לעזור, יעבור עוד חודש; ועד שהכסף יגיע לארץ ישראל יחלוף חודש נוסף.

"נמצא אפוא שיחלפו לפחות שלושה חודשים עד שהמכתב יפעל את פעולתו, ואילו ישועת ה' היא כהרף עין!".

(על פי 'אוהל מועד' - לעלוב)

הכי טעים, הכי אותנטי

'שאבעס שוק' במסעדה היהודית

יריד אוכל ענק עם מגוון מאכלי שבת אותנטיים מכל הסוגים והעדות

רח' מצדה 12, בני ברק | 03-5789999

מסעדה יהודית
בני ברק

בס"ד

משכנתא לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לפח

מנקים ריביות מיותרות מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

ע"י יוסף מנחם משכנתאות

רק ב- 3,900 וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

מבצע לזמן מוגבל!

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנקים החזרים מיותרים חייגו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות: **054-8662-942** **הזדמנות לממש! המבצע בתוקף לזמן מוגבל!**

יוסף מנחם משכנתאות יועץ בנקאי מוסמך **www.a-menachem.co.il**

המחירים לא כוללים מע"מ

ייעוץ חינם: **054-6020760**

מבצעים מיוחדים לקראת הקיץ!

15 שנות ניסיון מעל 500 פרויקטים הושלמו

פינת חמד דקים ופרגולות

פינת החמד שלכם!

יש לכם חצר/מרפסת של 10 מ' ומעלה, שעומדת ריקה? אנחנו כאן בשבילכם! דקים ופרגולות בהתאמה אישית

איכות מחיר שירות

עוזי ביטון מנהל פרויקטים

www.bitondeals.com

עם הרב משה וילנקין משלוחי הרבי באשקלון

רציתי לשאול

תחושת החרדה ערב המלחמה אפפה את כל יהודי העולם, והשמחה העצומה בעקבות הניצחון הניסי ושחררו הר הבית והכותל המערבי סחפה אף היא את כולם.

ראינו זאת גם אחרי הטבח הנורא ביישובי עוטף עזה. כולנו התאחדנו בתחושת הכאב ובנחישות להכרית את הרוע המפלצתי שקם עלינו לכלותנו. נעלמו כל החלוקות בין ימין לשמאל וכדומה, וכולם דיברו כאיש אחד.

גם החיילים שיצאו להילחם התאחדו כאיש אחד בלב אחד, אף שבימי שגרה יש ביניהם הבדלים בהשקפות העולם ובאורחות החיים. כי בשעה שמתעוררת הנקודה היהודית הפנימית, נופלים כל ההבדלים ומתגלה הגרעין המאחד שבתוכנו.

האתגר הוא לחפש את נקודת האחדות הזאת גם בימי שגרה, ולדעת להפריד בין דעה שאינני מסכים לה לבין היהודי עצמו. לימוד תנאי וחסידות בכלל מעניק לנו יכולת זו.

תהלוכות ל"ג בעומר, שבהן צעדו מאות אלפי ילדים מכל הגוונים, מוכיחות שאפשר להתחבר ליסודות המאחדים אותנו, ולטפח אהבת ישראל אמיתית לכל יהודי.

אם אחדות של 'כאיש אחד בלב אחד' הייתה פעם אחת ויחידה בלבד, לקראת קבלת התורה, אולי זו שאיפה לא ריאליזם?

אכן, זה אתגר לא פשוט, כי מטבע הדברים יש הבדלי השקפות, וכל אחד ואחד סבור שהצדק איתו. חז"ל קבעו: "כשם שאין פרצופיהם שווים, כך אין דעותיהם שוות".

אבל לא נכון להתיימש מהאחדות ולראות בה שאיפה לא ריאליזם. אחדות מלאה, של 'כאיש אחד בלב אחד', הייתה באמת כאשר עם ישראל הגיע להר סיני והתכונן לקבל את התורה. בשאר הזמנים היו בקרב העם מחלוקות ותלונות, כפי שהתורה מספרת. אבל לאורך ההיסטוריה היו לא מעט הזדמנויות שהעם כולו התאחד.

ראינו זאת בימי מלחמת ששת הימים.

הכנות לחג השבועות

מרימים אותם ביד ימין ומברכים: "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם אשר קידשנו במצוותיו וציוונו על מצוות עירוב". לאחר מכן אומרים את נוסח ה'עירוב' המופיע בסידור בשפה הארמית. מי שאינו מבין ארמית, יאמר: בזה יהיה מותר לנו לאפות ולבשל ולהטמין ולתקן (כלומר, להכין את צורכי הסעודה) ולהדליק נר ולהכין ולעשות כל צרכינו מיום טוב לשבת, לנו ולכל ישראל הדרים בעיר הזאת.

יש לשמור את 'עירוב התבשילין' עד כניסת השבת, ולכן יש להניחו במקרה. מי שמשתמש ל'עירוב' בחלה או לחמנייה שלמה, מצווה מן המובחר לבצע אותה באחת מסעודות השבת.

זמן תפילת ליל החג: בליל חג השבועות מתפללים תפילת ערבית רק לאחר צאת הכוכבים, מפני שאם יקדימו לקבל את קדושת החג מבעוד יום, נמצא שחסר מעט ממ"ט ימי הספירה, והתורה אמרה "שבע שפיתות תמימות תהייה". ואולם יש הנוהגים להקפיד בכך רק על הקידוש של ליל חג השבועות, ולא על תפילת ערבית.

מקורות: שו"ע אדה"ז סי' תקטז ס"ז. אג"ק ח"כ עמ' רפט. שו"ע סי' תקכז. ט"ז סי' תצד ס"ק א. שו"ע אדה"ז סי' תצד סעי' ב, טז. ילקוט יוסף שם ס"ב.

הלכה למעשה

הרב שמעון גדסי שליח באפקה ת"א, ראש כולל 'שמן למאור'

שאלה: מה הן ההלכות המיוחדות לקראת חג השבועות?

תשובה: סעודות החג: נהגו לאכול מאכלי חלב בחג השבועות, מפני כמה טעמים, כמו זה שהתורה נמשלה לחלב, שנאמר "דבש וחלב תחת לשונך". ואולם אין להסתפק בסעודה חלבית, שהרי מצווה לאכול בשר ביום טוב. נהגו רבים לאכול מאכלי חלב בסעודת היום אחרי הקידוש, ולאחר מכן סעודת יום טוב שבה בשר ויין. ומנהג חב"ד להמתין שעה אחת בין אכילת מאכלי החלב לבשר.

עירוב תבשילין: כאשר יום טוב חל ביום שישי יש לעשות עירוב תבשילין לפני כניסת החג (ביום חמישי), ובכך יותר לבשל ביום טוב ולעשות שאר מלאכות 'אוכל נפש' לצורך השבת.

יש לקחת חתיכת לחם (בשיעור כביצה) ותבשיל חשוב, שהדרך לאוכלו עם הפת, כגון חתיכת בשר או דג (בשיעור כזית).

תקציר: בעקבות הדחתו של השופט עסאקלה מתמנה שופט חדש לדון בתיק סעיד. חלית שוטרם נשלחת לעצרו בגן החיות, אלא שסעיד חומק מידיה ומסתתר היכן שהוא בגן הענק

קוף אחרי בן אדם

והושטתי לו אחת. למה לא. אבל אז התרחש דבר מעניין. הקוף נענע בראשו לשלילה נמרצת! הוא הושיט לעברנו כף יד גדולה ובה שתי אצבעות מורמות...

"הוא לא רוצה אחת!", הבין פתאום צ'קו. "הוא רוצה שתיים! חצפן שקמותו", צחק צ'קו. אבל הקוף נראה רציני. הוא היה צריך שתיים דוקא... ומחשבה מוזרה הלמה פתאום במוחי...

הקוף הגדול לטש בי את עיניו הקופיות ונופף שוב בידו לעברנו, זרקף שתי אצבעות. הצצתי בצ'קו. "תגיד, צ'קו, למה הוא מבקש שתי בננות דוקא?"

"מפני שהוא רעב!", חיד צ'קו מאזן לאזן. "קוף גדול כזה, וכל צות הנן עסוק בלרדף אחרי מחבל במקום להאכיל את החיות, מה הפלא שהוא נותר רעב?". לא נרגעתי. "אז למה הוא לא מבקש שלוש או חמש? אולי הוא רוצה להאכיל מישוה נוסף; איזה אורח בלתי צפוי בכלוב..."

צ'קו הביט בי והרצין. "אתה מתכנן לסעיד? שמע! תן לו באמת שתי בננות. נראה מה יעשה בהן..."

זרקתי לו מעבר לגדר שתי בננות. הוא קלט אותן בכפות ידיו, ואז הפנה את גבו אלינו והחל לנופף בבננות בשמחה לעבר צמרת העץ הכי גבוהה בכלוב - זה היה כלוב ענק. נדרכנו והתחלנו לסקור במרחץ את הצמרת העבה, מלאה העלים. כעבור שניות מספר משך אותי צ'קו בשוואל. "הנה הוא!", לחש. "אל תצעק! שלא ישים לב שמצאנו אותו... אל תצביע ותסתכל בדיוק לאן שהעינים שלי מצביעות!"

לפי פעם במהירות. אמצתי את עיני. אישם גבוה מעלינו, לפות היטב סביב גזע העץ, ישב לו סעיד! הוא היה נסתר כמעט לחלוטין בין העלונה הצפופה, וקרוב לנדאי שאלולי עזרת הקוף לא היינו מוצאים אותו שם אפילו אם היינו מסתכלים, אבל עכשו לא היה אפשר לטעות בצעל השחור שבפכל זאת הציצה שם מעבר לגזע... במאמץ נוסף הבחנתי גם בקצה כובע המצחיה החבוש תדיר לראשו של סעיד. הוא הציץ מן העבר השני של הגזע. סעיד עצמו לא נע ולא זע. האם שם לב שהתגלה?

המשך יבוא

אם לא ימצא סעיד במהרה, עלול הוא בהחלט לאבד את משרתו. ברור היה שסעיד לא הספיק להתרחק, כי תוך נסגר השער ונידוד סרקו את הסביבה. הוא בפנים. השאלה: איפה?

צ'קו ואני הבטנו סביב סביב ואמצנו את מוחותינו, ללא תועלת. חליות עברו בכל המעברים, סרקו את כל השבילים ואף לתוך הכלובים נכנסו שום דבר! השמש כבר החלה לנטות לצד מערב ואנחנו, מלאשים כמעט וקצת משעממים, הגענו למסקנה שיהיה אשר יהיה, הרוחנו לפחות בקור בחנם בגן החיות... וממחשבה למעשה. צ'קו הוציא כמה שקלים מפיו ונגש לדוכן למכר הבננות. "אולי נאכיל מעט את הפילים", הציע. "נדמה לי שבתוך כל המהומה הם נשכחו במקצת. בדרך כלל הם אוכלים בשעה זו". הסכמתי בשמחה. "יש לנו גם חוב בקור חולים" לפיל שלנו. מענין מה שלומם."

כשחלפנו ליד כלוב הקופים הבחין בבננותנו אחד הקופים וזנק לעברנו, אל גדר הכלוב. הוא התחיל לצרח ולהתחנן לבננה, בשפת הקופים, ואני הסכמתי

פרשה מי יודע

להרים את הראש

שאלה: הצווי לספר את בני ישראל נאמר בלשון: "שאו את ראש כל עדת בני ישראל, למשפחותם לבית אבתם". מהי נשיאת ראש?

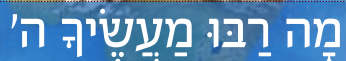
תשובה: רבי ישכר דב מוולברוז מסביר שאם רוצים לרומם את בני ישראל, "שאו את ראש", צריך שכלם יהיו מאחדים ושוים, וזה מרמז במילים "עדת בני ישראל". אף כיצד כל בני ישראל נעשים שוים באמת? מסים הפסוק: "למשפחותם לבית אבתם" - כל יהודי הוא בן אברהם, יצחק ויעקב, והאבות הקדושים העניקו לנו כוחות מיחדים, ולכן כלנו שוים לפני הבורא.

שאלה: מדוע ספירת בני ישראל, שבה נפתח החמש, חשובה כל כך, עד שפל ספר במדבר מכנה 'חמש הפקודים'?

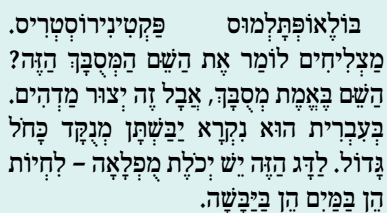
תשובה: בספירה לא רואים את המיוחד שבכל אחד ואחד, כי כל אחד ואחד נספר כשוה לחברו ואין הבדל בין גדול לקטן. הרבי מליובאוויטש מסביר שיש כלל הלכות: "דבר שבמנין אינו בטל". דבר שמוכרים אותו לא לפי משקל אלא לפי מספר היחידות - איננו 'בטל ברב', כמו דברים אחרים. כאשר הקדוש ברוך הוא צוה לספר את בני ישראל, קבל עם ישראל מעמד של 'דבר שבמנין', וזה נותן לו כוח שלא יתבטל מול אמות העולם. לכן הספר נקרא 'חמש הפקודים', כי זו 'מחמאה' גדולה לבני ישראל שהם נספרים.

שאלה: מדוע תמיד קוראים את פרשת במדבר לפני חג השבועות?

תשובה: חכמינו זכרונם לברכה נתנו לזה שתי סבות: (א) כדי שהלומד תורה ירגיש ענוה, כמו אדמת המדבר הפשוטה. (ב) כשם שהמדבר אינו בבעלות מישוה אלא שייך לכול, כך כל אחד ואחד יכול ללמוד תורה.

דג ביבשה

אֶת רַב הַזָּמָן הִדְג מְבֹלָה מְחוּץ לַמַּיִם,
עַל הַבֶּצֶץ, בְּחוּפִים הַלְחִים שֶׁל מְזֻרָה
אֲסִיָּה. מִתִּי יִקְפֹּץ בַּחֲזָרָה לַמַּיִם? לְמַשָּׁל,
כְּאֲשֶׁר מִזֶּה הָאוֹרִי נִעֲשֶׂה חֵם מְדִי, וְהָעוֹר
שָׁלוֹ מִתְחִיל לְהִתְבַּשֵּׁשׁ. הוּא יִזְנֵק לְתוֹךְ
שְׁלוּלִית מִים אוֹ לֵים, כְּדִי לְהִרְטִיב אֶת
עוֹרוֹ וְאֵת הַיָּמִים שָׁלוֹ.

לפַעַמַּיִם הוּא פֿשוט מִתְנַגֵּל בְּתוֹךְ
הַבַּץ וּמוֹרֶה עַל עֲצָמוֹ שֶׁכָּבֶת בָּץ. הַבַּץ
עוֹטֵף אֶת גּוּפוֹ, שׁוֹמֵר עַל עוֹרוֹ שֶׁיִּשְׁאַר
לֵחַ, וּמִגַּן עָלָיו מִפְּנֵי קְרִינַת הַשֶּׁמֶשׁ, מִמֶּשׁ
כֶּשֶׁם שֶׁאַנְחָנוּ מוֹרְחִים עַל גּוּפָנוּ קִרֵּם
הַגָּנָה בְּחוּף הַיָּם.

גַּם הִיבָשְׁתָּן נוֹשֵׁם עַל־יְדֵי זִמְמִים, אֶלָּא
שֶׁהַבּוֹרָא הֶעֱנִיק לוֹ יְכָלֶת מִפְּלֵאָה לְאַחֲסֹן
בָּהֶם מִיָּם, וְכֵן בִּיקְלָתוֹ לְנֹשֵׁם גַּם מִחוּץ
לְמִיָּם. כְּמוֹכֵן הוּא נוֹשֵׁם גַּם דְּרֵךְ הָעוֹר
הַלַּח שְׁלוֹ, וְלִכֵּן הוּא חַיֵּב לְהַשְׁאֵר רֶטֶב.

הַסִּנְפִּירִים הַקְּדָמִיִּים שֶׁלוֹ מְשֻׁמָּשִׁים
לוֹ כְּמוֹ יָדַיִם קְטָנוֹת, וְהוּא מְדַלֵּג וּמְקַפֵּץ
בְּעֶזְרָתָן עַל הַבֶּץ בְּזֵרִיזוֹת רַבָּה.

הַיִּבְשֶׁתָּן יוֹדֵעַ לְהַתְּנוֹן מִפְּנֵי טוֹרְפִים.
הוא חוֹפֵר לַעֲצֹמוֹ מִחֻלָּה עֲמָקָה בְּבֹץ
וּמִסִּתְּתוֹ בָּהּ. אִם דָּג אַחֵר יִתְקָרֵב לְמַחִילָה
שְׁלוֹ, מִיָּד יִפְתַּח אֶת פִּיו בְּאֵיִם.

בְּתוֹךְ הַבֵּץ אֵין כְּמַעַט תְּמַצֵּן לְנֶשֶׁם.
הַיִּשְׁתַּתֵּנִים בּוֹלְעִים בַּחוּץ בּוֹעוֹת אֹוִיר,
וְאֵז מִשְׁחַרְרִים אוֹתָן בְּתוֹךְ 'חֹדֶר'
בְּמַחֲיִלָּה. כֹּה הֵם שׁוֹמְרִים לְעַצְמָם 'כְּלוּנִי'
חֲמִצָּן בְּתוֹךְ הָאֲדָמָה.

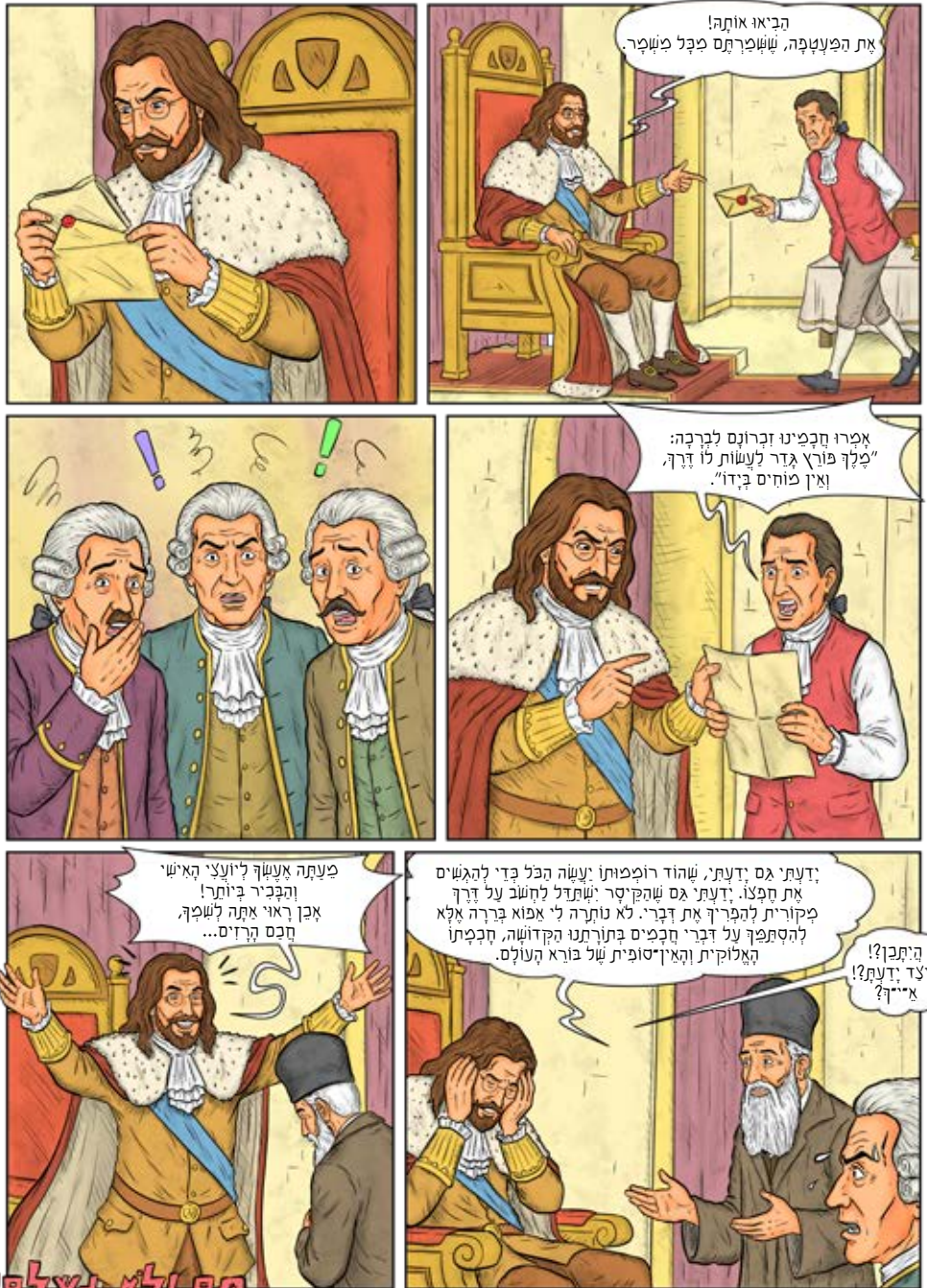

חכמים וְהַרְזִים

אָיִר:
מֶרְדְּכַי אֵיזֶנְשֵׁט

מֵאֵת:
דָּנִיֵּאל גּוֹרְדוֹן

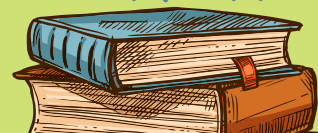
תקציר: הקיסר חזר לארמון אחרי שפּרַץ דרך בתוך חומת העיר. הוא זמן לאולם הנשפים את רבי יהונתן איבשיץ, כדי לגלות סוף־סוף אם נחש נבון

תן לי את זה!

הלכה בשבוע

האם צריך לברך על פרות המגזשים בתוך הסעודה? זה תלוי: אם אוכלים אותם בתחלת הסעודה, כדי לפתח את התאבון, אין מברכים עליהם; ואם הם מגזשים לקננת - לברך עליהם 'בורא פרי העץ'.

חיים יהודיים

מנחם כהן

ציור חייו של משחרר הכותל

תעודת זהות: יורם זמוש, בן 84. מ"פ צנחנים בחטיבה 55 במלחמת ששת הימים, מפקד הפלוגה שפרצה ראשונה לשער האריות והגיעה לכותל המערבי. כיום, תשע שנים אחרי שגילה במפתיע את כישורו הציורי, הוא מציג את ציוריו למבקרים בגלריה ביישוב מגוריו עֶשְׂרָת.

משפחה: ביום שבו נולדתי, 7.6.42 (למניינם), נרצחו בחלמנו שבפולין 18 בני משפחת זמוש מברלין. הם היו בגטו לודז', נאספו למשאית והושלכו לבור. סבים, דודים וגיסים. כל המשפחה המורחבת שלי נכחדה.

קיבוץ: גדלתי בקיבוץ יבנה החדש, בין יוצאי גרמניה. גם כשהיינו צעירים מאוד הרגשנו על כתפנו את משקל גורל העם היהודי. גדלנו עם השאלה הגדולה מה אנחנו עושים עם החיים שקיבלנו, כשרבים אחרים לא זכו.

מלחמה: ערב המלחמה שמענו ברדיו את 'קול הרעם' מקהיר. הם דיברו בביטחון על כיבוש קרוב של באר-שבע, אשקלון ותל-אביב. האווירה הייתה כבדה. ואז הגיעה הבשורה: כל חיל האוויר המצרי עלה בעשן. שלחו אותנו לירושלים. אשתך אתכם בשלושה קטעים מיומן שכתבתי בשעתו.

קדימה! "פתאום מגיע מאחור הזחל"ם של מוטה גור ודוהר לכיוון שער האריות! רואים עליו שהוא מתרגש מאוד. הוא עוקף את הטנק ומאיץ לכיוון השער. אני המום. מוטה הוא מפקד החטיבה – איך הוא מסכן כך את חייו? בינתיים מגיע מאחור בריצה עוזי עילם, המג"ד שלנו. 'זמוש, למה אתה מוחה?! קדימה, פנימה!'; הזחל"ם של מוטה מטפס על הדלת הקורסת ועובר את השער."

הכותל: "אנחנו יורדים במדרגות אבן, ומביטים למטה... אנחנו רואים סמטה צרה, ברוחב של כמה מטרים, וסביבה בתים ערביים,

ביום שבו נולד נרצחו 18 מבני משפחתו בפולין. 25 שנים אחר-כך פרץ ראשון כמ"פ צנחנים לשער האריות ודמע מול אבני הכותל המערבי. כיום יורם זמוש מצייר את כל המסע

למעלה: יורם בתערוכת הציורים (צילום: מרכז המורשת גבעת התחמושת)
במרכז: שחרור הר הבית. יורם ראשון בצד ימין. למטה: ציור הפריצה לעיר העתיקה

שכונת המוגרבים. השטח ריק לחלוטין. לא אזרחים, ולא חיילים... אבל זהו הכותל. אני לוחש: כותל, כותל, שובנו אליך!"

דמעות: "השקט היה מוזר, כמעט בלתי אפשרי אחרי כל הרעש והלחמה. עמדנו מול הכותל, נוגעים באבנים הקדומות. אברהמה'לה ויוסי אופנר מוציאים תפילין, כולם מתרפקים

על האבנים הקדומות. אברהמה'לה נשען עמוק על הקיר ומתייפח בדמעות. כולם היו נרגשים עד עומק הנשמה. זה היה מימוש של אלפיים שנה. הרגשנו פיזית את כיסופי הדורות... לעולם לא נעזוב פה."

הזקנה: רגעים רבים היו לנו בשחרור הכותל, שניים מהם חרותים היטב בזיכרוני. פגשה אותנו זקנה לבית משפחת כהן בעיר העתיקה. בדמעות אמרה לנו: "העם היהודי דוחף אתכם בידיים, באצבעות, שתגיעו לשם סוף-סוף. אלוקים יביא אתכם בשלום."

ידעתי: והיה עוד רגע מיוחד. כשהשער נפל ראינו ערבי זקן, עטוף גלבייה לבנה ואוחז מפתח ענק. הוא הסתכל עלינו ואמר: "ידעתי שתבואו... 19 שנה". לקחנו את המפתח, פתחנו את שער המוגרבים ויצאנו אל הכותל.

כחולמים: עמדנו שם, שרים בדמעות, בידיים רועדות. לימים חשבנו שהיינו צריכים לשיר באותם רגעים את 'שיר המעלות... הגדיל ה' לעשות עמנו, היינו כחולמים'. זה היה הרגע של אלפיים שנות כיסופים.

ציור: לפני כתשע שנים נפטר נכדי האהוב, והוא בן 33. איש לא העז להיכנס לחדרו אחרי פטירתו. נכדה, שלמדה אמנות, הביאה לי בדים וצבעי שמן ואמרה: "סבא, צייר את הנכד". מאז, באמצע שנות השבעים שלי, אני מצייר פתאום מצאתי דרך לבטא

את כל החוויות, מהשוואה של משפחתי, דרך הקיבוץ, ועד הרגעים ההיסטוריים בכותל.

תערוכה: לפני כמה שנים הוצגה בגבעת התחמושת תערוכה של עשרות ציורים שלי. אני מוסיף לצייר כל הזמן – חוויות חיים, זיכרונות, נופים. אני מזמין את כולם לבוא לראות את התערוכה. כי הסיפור הזה שייך לכולנו.

בחג השבועות כלנו מתאחדים במעמד קבלת התורה וקריאת עשרת הדיברות בספר התורה בבתי הכנסת

בואו לשמוח איתנו בתורה המחברת בין כולנו! יום שישי, חג השבועות (22/5)

כל הפרטים באתר חב"ד ישראל
chabadisrael.co.il/shavuot

כולם באים לבית הכנסת לשמוע את עשרת הדיברות

כאיש אחד, מלב אחד